

POSUDEK

na bakalářskou práci Barbory Vávrové: Prameny k poznání pravěkého osídlení Levého Hradce, 54 str. textu včetně seznamu literatury, 23 obr.

Levý Hradec bývá v myslí každého vzdělanějšího Čecha obvykle spojován s počátky přemyslovské domény a tím i vznikem našeho státu. Jeho nejstarší osídlení ovšem je mnohem staršího data. S přihlédnutím k exponované poloze na vltavském levobřeží tato okolnost nepřekvapuje, poněkud překvapivá je ovšem absence jakýchkoli souhrnných prací, postavených na zevrubném vyhodnocení zmíněných pravěkých pramenů. Je zřejmé, že odpovídající práce tohoto druhu může být založena až na detailní a časově náročné revizi pravěkého nálezového fondu z lokality, předpokladem daného postupu ovšem je podrobné vyhodnocení archiválií a literárních zmínek týkajících se předslovanského osídlení Levého Hradce. Právě tato fáze zpracování je předmětem bakalářské práce Barbory Vávrové.

Vlastnímu tématu práce předchází krátké vyhodnocení parametrů přírodního prostředí lokality, založené na studiu nejnovější české literatury. V dalším je práce členěna na několik oddílů, přičemž první je věnován archeologům, kteří na Levém Hradci terénně působili, Václavem Krolmusem počínaje a K. Tomkovou konče. Pasáž působí informačně vyrovnaným dojmem, snad jen k aktivitám J. A. Jíry (str. 13) by bylo možné doplnit, že určité informace o jeho terénní činnosti by bylo možné zjistit studiem jeho deníků, uložených dnes v torzovité podobě v archeologickém oddělení Muzea hlavního města Prahy.

Další oddíl je věnován popisu pravěkých situací v chronologickém sledu, tak jak byly zjišťovány různými badateli na různých místech hradiště. Dovídáme se tak, že poloha byla prokazatelně osídlena již v období kultury s keramikou vypíchanou, velmi hojně v eneolitu (mimořádně je třeba zmínit Jírovo označení levohradecký typ, historicky předcházející dnes užívanému označení jordanovská kultura), dále v době bronzové, halštatské a ojedinele i v době laténské, římské a stěhování národů. Kromě literatury jsou jako hlavní zdroj informací využívány zejména deníky I. Borkovského.

Zvláštní pasáž je věnována pravěké fortifikaci na Levém Hradci, kde je okomentována příslušná interpretace dotyčné terénní situace v sondě IX z roku 1949, vyslovená I. Borkovským (str. 23). Jeho interpretaci bohužel není možné ověřit, jelikož součástí bakalářské práce nejsou detailní plány dané sondy, které snad jsou v Borkovského pozůstalosti zachovány a které dle mého soudu již měly být součástí předložené práce. To se

týká i ostatních klíčových pravěkých situací, např. eneolitické (řivnáčské??) chaty, zjištěné pod kněžištěm rotundy (v práci pouze schematicky na obr. 10).

Je zřejmé, že konečným efektem zájmu o pravěké osídlení Levého Hradce může být až nové vyhodnocení pravěkých situací, založené především na revizi pramenného fondu a kritickém přístupu k terénním interpretacím předchozích generací archeologů. Doufejme, že se tímto směrem Barbora Vávrová ve svém budoucím studiu vydá.

Bakalářská práce je psána solidní češtinou, poznámkový aparát je používán odpovídajícím způsobem. Práce splňuje zadání a nevybočuje z požadavků kladených na díla tohoto typu a proto ji **doporučuji** k obhájení.

V Praze dne 18. 6. 2010

PhDr. Miroslav Dobeš

